

on, at man ligeledes vil komme til et saadant Resultat ud over, hvad der er paa-regnet, vil jeg ikke alene tillade mig at sætte et stort Spørgsmaalstegn ved, men jeg vil endogfaa sige, at det maa man vide ikke vil fsee. Vi kjende allerede en Ting, og det er, at i de 7 Maaneder, der ere forløbne af det nuværende Finantsaar, er Tollden indkommen med Mindre end forrige Aar, omtrent 367,000 Rd., og naar vi tænke os dette vedvarende for hele Aaret, saa vil man let kunne ydregne, at vi omtrent ville naae det samme Mindrebeløb, som det, jeg nylig nævnte som Overfludet for 1868—69. Resultatet er altsaa i Virkeligheden det, at vi paa det følgende Aars Budget maaffee tør vente en noget større Indtægt, end budgetteret, men i Virkeligheden langt fra Noget, der kan stilles i Sammenligning med det Forhold, man faaer ved at sammenligne Regnskaberne og Bevillingerne for 1868—69. Naar jeg nu gaaer til Udgiwtsfiden paa samme Aars Regnskab, vil det desværre ogsaa vise sig, at Udgiwterne i Virkeligheden ikke stille sig saaledes, at vi have sparet 800,000 Rd. i dette Aar. Nei, det er tværtimod saaledes, at Mindreudgiwterne ere Udgiwter, som vi ikke slippe for at komme til at betale, men kun ere Mindreudgiwter, fordi de ikke ere komne til Udgiwt, inden Regnskabet affluttedes. Vi ville nemlig finde, at Hovedgrunden til de mindre samlede Udgiwtsbeløb er, at der for det Første ikke er brugt Saameget til Jernbanerne, som man havde tænkt sig, hvorfor Finantsministeren ikke heller i § 3 har benyttet den Bevilling, han fik ved Tillægsbevillingen, som gik ud paa at tage 200,000 Rd. af Reserveconden til Jernbanerne, og dernæst ville vi finde, at den Bevilling, der var givet til Gøbjerg Havn og til en Stubejernvej, en Trælbane ved Skive, ikke er kommet til Udgiwt i dette Aar; men dette betyder jo i Virkeligheden aldeles ikke nogen Besparelse; thi Havnen skal jo bygges og Trælbanen anlægges, saa at Udgiwterne hertil komme frem paa et følgende Aars Regnskab. Endelig ville vi see — og det er en tredje Hovedpost — at Krigsministeren ikke har benyttet det Beløb i sin Heelhed, som var stillet til hans Raadighed i Henhold til Lov om Anskaffelse af Materiel til Hæren, men at tværtimod et meget betydeligt

Beløb, nemlig noget over 300,000 Rd., af ham foreløbig ikke er blevet benyttet. Men denne Udgiwt har han jo, som berørt, i sin Tid søgt særlig Bevilling for gennem Lov, og jeg skulde have meget ringe finantsiel Erfaring, naar jeg skulde troe, at den i Regnskabet forefundne Mindreudgiwt virkelig skulde betyde en Besparelse, saa at vi, naar vi efter Nytaar faaer en Tillægsbevillingslov forelagt, da ikke der vilde finde disse 300,000 Rd. optagne til Gjenbevilling.

Naar jeg derefter gaaer over til at betragte de to Aar, for hvilke der kun foreligger Budgetter, saa kan jeg ikke komme til Andet, end at man maa tage Budgetterne nogenlunde, som de ere, og tillige som alt sagt gjøre Regning paa en temmelig klæffelig Tillægsbevilling, thi foruden det af mig nylig nævnte Beløb kommer jo ogsaa, at der kan være andre Forhold, som fornuftigviis kunne medføre, at vi ville faae betydelige Beløb paa Tillægsbevilling; der gives Forhold, der ligefrem staae i Forbindelse med Love, der ere satte igjennem her, som kunne bevirke, at vi maae gjøre Regning paa, at der kommer ikke ringe Beløb paa Tillægsbevillingsloven, saa at den ingenlunde bliver af saa lille Betydning, som Enkelte maaffee have tænkt sig. Naar jeg nu seer paa Finantsloven for 1869—70, saa finder jeg et beregnet Tilskud af Activer og Reservecfond af omtrent 4,600,000 Rd.; jeg finder, at selve Finantsloven ender med et Understud af nærvæved 320,000 Rd., og endelig er der under § 27 Udgiwter, som ikke høre med hertil, til et Beløb af over 150,000 Rd., og jeg finder saaledes, at denne Finantslov er bygget paa et forventet Understud af 5 Millioner og omtrent 70,000 Rd., medens vi samtidig afdrage paa Gjæld, deels directe, deels til Nationalbanken, noget over 2½ Million Rd., saa at vi altsaa med et rundt Tal forbruge omtrent 2½ Million. Dette Beløb omtrent bruge vi atter til Bygning af Jernbaner, og der bliver altsaa kun tilbage endnu det, man vil calculere den eventuelle Tillægsbevilling til, hvis Beløb det naturligviis ikke vil være godt hverken for mig eller for nogen Anden nu at forudsige med nogen Sikkerhed, men som man dog rimeligviis maa regne til nogle Hundredetusinde Rigsdaler. —